

Szivárvány

A DEBRECEN-NAGYERDEI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

2016/8

40 év kántori szolgálat

„Szivárványívet helyezem a felhőkre, az lesz a jele a szövetségnek, melyet én a világgal kötök.” 1Móz 9,13

40 év kántori szolgálat

Karasszon Dezső orgonaművész a Zene-művészeti Főiskolai főállása mellett közel negyven esztendeig végzett orgonista-kántori szolgálatot gyülekezetünkben, ami már terjedelme miatt is tiszteletre méltó. Szolgálatának befejezésekor a sok esemény néhány mozzanatát próbálom feleleveníteni a dokumentumok és a 25 évnyi közös szolgálat alapján.

Az Egyetemi Templom állami kézre kerülésekor, 1975. okt. 31-én templomszentelés volt a Bolyai utcán.

Dr. Kormos László lelkész javaslatára a presbitérium meghívta Karasszon Dezső fiatal orgonaművészt, a Református Gimnázium tanárát 1976. szept. 1-től kántori szolgálatra.

1980. márc. 2-án az orgonaszentelésen elhangzott Gárdonyi Zoltán erre az alkalomra írt műve is. Ekkor jelentették be, hogy ezután vasárnaponként délután orgonafélóra, későbbi nevén zenés áhítat lesz. Az 1993 óta havonta megjelenő gyülekezeti újságunkban olvasható volt, a hívogatást segítő, a kántorunk által szervezett zenés áhítatok rendje.

Az 1993-as gyülekezeti kérdőíven, többek között, vegyeskarban való éneklésre is lehetett jelentkezni. Karasszon Dezső középkori szertartási énekek éneklését kezdte el az alakuló kórossal, melynek a

Schola Calviniana (Kálvinista Gregorián Kórus) nevet adta. A középkori, történetileg értékes, de archaikus nyelvezetű szertartásénekek mai istentiszteleti használhatóságáról a három év alatt többször folytattunk szakmai, missziói beszélgetéseket.

Gyülekezetünk létszámbeli növekedése miatt 1995-ben új karzatot építettünk, majd 1998 szeptemberétől bevezettük a vasárnap délelőtti két istentiszteletet. Karasszon Dezső kántorunk az új alkalmat már nem vállalta, így azóta a fél 11-es istentiszteleteken Nagy Csaba orgonál, és vezeti a gyülekezeti vegyeskart. A zenés áhítatok 20 éves évfordulójáról újságunkban gyülekezeti tagjaink írásaival is megemlékeztünk. Dr. Bohátka Sándor például így írt: „A művészi teljesítmény mellett tetszenek Karasszon Dezső igazán lelkes magyarázatai. Nagyon találóak, kedvesek, széleskörű tudást tükröznek, igazi kedvet tudnak csinálni a zenéhez.”

Karasszon Dezső 2002 nyarán védte meg a *Synopsis Gradualis – Gregorián ének és református istentisztelet* című doktori disszertációját.

Az egykori orgonista tanítvány, Bessey Mihály írta: „E hangszer mellett orgonaművészek generációi nevelkedtek föl: 25 év alatt mintegy 1250 zenés áhítaton 118 orgonista játszott. Karasszon Dezső 480 alkalommal szolgált szólistaként vagy kamarázva. Az istentiszteleteken esemény a gyülekezeti éneklés. Hogy a tempó és karakter már rég nem problematikus kérdés. Hogy nem csak azok a bizonyos „elcsépelt” énekek szólalnak meg. Egy-egy elhangzó intonáció vagy korálharmonizáció külön esztanulmány.”

Az utóbbi évtizedben gyülekezetünkben organista társa, Nagy Csaba oboaművész írta: „A zenés áhítatokon megfordultak itt neves művészek, pályakezdő fiatalok, akik egyaránt vallották: megtisztelő szolgálni a „Bolyain”. Egyházunkban – Istennek hála – újra egyre nagyobb hangsúlyt kap a misszió. Keressük a módját, miként lehetne megszólítani az embereket. A zenés áhítatok ebben is egy „kiváltképpen való utat” jelentenek, hiszen az András-szolgálat mellett (amely szintén nagyérdői specialitás) a zenés áhítatokon fordul meg a legtöbb vendég köztünk. Kiváló alkalom arra, hogy Krisztus jó illatát árásszuk feléjük.” (Szivárvány 2010/2)

Az utóbbi több mint két évtizedben 60 éneket tanított kántorunk gyülekezetünkben.

2013 nyarával befejezte a 33 éven át tartott zenés áhítatok sorozatát. Munkahelyi nyugdíjazása után nem sokkal, 2016 tavaszán csendben visszavonult a kántori szolgálat minden területéről.

Orgonaművészként, kántorként kompromisszumok nélkül törekedett mindenben az általa helyesnek tartott cél megvalósítására. Az egyházzene iránt elkötelezett emberként ismerhettük meg. Szakmai tudásáért és igényes, művészi orgonajátékáért gyülekezetünk határain túl is sokan tisztelték.

Munkásságáért Istennek hálát adva, nyugdíjas esztendeire áldást kérve köszönjük meg közel 40 évi nagyérdői kántori szolgálatát. A jubileumi, rendkívüli zenés áhítaton újságunk mostani címlapján látható fénykép, nagy, bekeretezett változatát ajándékozzuk neki emlékül gyülekezetünk nevében.

Püski Lajos

Szabó Lőrinc:

Hazám, keresztény Európa

Útálom és arcába vágom:

– Száz év, de tán kétezer óta
örült, mocskos, aljas világ ez,
ez a farizeus Európa!

Kenyér s jog helyett a szegényt
csitítja karddal, üres éggel
és cinkos lelkiismeretét
avatag és modern mesékkal;

száz év, de már kétezer óta
hány szent vágy halt meg gaz szívében!
Hazám, keresztény Európa,
mi lesz, ha bukására döbben,

mi lesz, ha újra földre száll
a Megcsúfolt és Megfeszített,
s mert jósága, hite, imája
egyszer már mindent elveszített:

mi lesz, ha megjő pokoli
lángszórókkal, gépfegyverekkel,
vassisakos, pestishozó,
bosszúálló angysereggel?

Mi lesz, ha megjő Krisztus és
új országot teremt a földön,
ha elhullanak a banditák
s nem lesz több harc, se kard, se börtön,

ha égi szerelmét a földi
szükséghez szabja ama Bárány
s újra megvált – óh, nem a jók,
de a gonoszok vére árán:

hazám, boldogtalan Európa,
ha túléled a harcok végét,
elbírod-e még te az Istent,
a Szeretetet és a Békét?

(1923)

Vakációs gyermekhét 2016

Lelkipásztorom, sokaknak Lajos bácsi, 21 évvel ezelőtt új ötlettel állt elő. Legyen többgenerációs nagytábor! Mi az, tettük föl sokan a kérdést. És mikor megértettük, rájöttünk, hogy jó gondolat. Hívtam engem is, de nemet mondtam akkor. Nem voltam még teljesen kész rá, bár szívem szerint mentem volna. Sokszor van úgy, hogy szeretném, de mégis nem a válasz. Feszített is rendesen, hogy így döntöttem. Addig tépelődtem magamban, míg eszembe jutott, hogy Debrecenben is lehetne tábor tartani. Különösen jó ötletnek tartottam, hiszen kezdő hitoktatóként láttam, milyen nagy igény lenne az önkormányzati iskolákban sokszor titokban hittanra járók között egy kis jutalom nyári, hitbeli megerősítésre. És már szervezkedtünk is közösen a lelkipásztorral, hogy bizonyítványosztást követően minél hamarabb legyen egy vakáció, félnapos tábor a parókián. Cili mama

(anyukám) is örömmel, teljes odaadással jött, és hozott magával lelkes amerikai fiatalokat, önkénteseket is. Természetesen a gyülekezeti fiatalok is hivatalosak mind a mai napig, hogy mintát mutassanak a világ zaján szocializálódottaknak. És így, a gyülekezeti nagytábor árnyékában, azt egy-két héttel megelőzően, mint egy felvezetésképpen gyülekeztünk sorából kivált csoportvezetőkkel és segítőkkel évek óta tartjuk a gyerektábor. Volt, mikor két hétig tartott a tábor, és olyan is volt, mikor délután is nálunk maradtak a gyerekek. Ilyenkor sporttal bővítettük a kínálatot. Nem volt könnyű az önkéntesek számának gyarapítása és az ebédeltetés megoldása. Mivel ingyenes a táborunk, kaptunk sok olyan gyerekcőt is, aki nem is vágyott, főleg ezért jött. Lényeg az, hogy visszatértünk a mai napig jól bevált 9-12-ig tartó foglalkoztatásra. Minden nap van egy énekes

Vakációs gyermekhét 2016

dicsőítés, majd igemagyarázat. A gyülekezeti tagok jóvoltából szervezeten hozott finomságok a félórás szünetet teszik vonzóbbá. A lezáró foglalkozáson gyakorlati feladatokkal dolgozzuk föl a nap témáját. Ilyenkor lehet irányítottan kreatívan megnyilvánulni, szerepet próbálni, szemléltető eszközöket fabrikálni, vagy az idén először birtokba vett szép új zöld gypünkön, szabadtéri játékokat játszani. Idén is, az előző évekhez hasonlóan, kb. 50 gyermek volt minden nap a táborban. Angol, német, óvodás, kreatív és a szereplős csoport. A hét témája: Jézus példázatai. Minden csoport ugyanazt a témát dolgozta föl, így a testvérek a délutánra kiadott házi feladat készítésekor, vagy egyszerűen csak az élménybeszámoló során félszavakból érthették egymást. Vasárnap a gyülekezet elé a tálentumos példázatot vittük. Ez is hagyománnyá vált már a kezdetektől, hogy a hetet lezáróan, vasárnap a gyülekezet előtt rövid jelenetben villantjuk fel a hét igei mondanivalóját. Számomra nagy öröm, hogy minden évben lelkes, ragyogó szemű felnőttekkel, fiatalokkal szolgálhatok együtt Isten házában, az Ő igéjét terjesztve.

Kristófné Máthé Ildikó

Gyermekek szolgálata vasárnap

Közös éneklés

Szünetben

Csoportvezetők

Önkéntes segítők

Nincs embered?

A Betesda tavánál történt, hogy a harmincnyolc éve betegségben szenvedő ember, akit Jézus megszólított, így válaszolt: „Uram, *nincs emberem*, hogy amint felkavarodik a víz, beemeljen a medencébe: amíg én megyek, más lép be előttem” (Ján 5,7).

Lehet, hogy mi is gyakran úgy érezzük, nincs emberünk, aki segítsen, velünk legyen, felemeljen.

Jó lenne, ha állna mellettünk valaki, aki megoldja a problémáinkat. Idealizált kapcsolat után sóvárgunk, azzal ámitva magunkat, hogy ha az megvalósulna, akkor minden nyomorúságunk, hiányunk megszűnne, csoda történne. Azt gondoljuk, hogy egy külső személy kell ahhoz, hogy gondjaink, bajaink megszűnjenek. Valaki csináljon végre valamit, helyettünk.

Jézus azonban nem áll be a beteg ember projekciójába. Nem úgy segít, ahogy elvárják tőle, hanem ezt mondja: „Kelj fel, vedd az ágyadat és járj!” (5,8) Számunkra azt üzeni, hogy ne másról várjuk élethelyzetünk megoldását, hanem nézzünk magunkba, belső emberünkbe, és érezzük meg a bennünk élő Szentlélek erejét, vezetését, és ez inspiráljon előrelépésre. „Benned a létra” – fogalmazta Weöres Sándor. Nem az énedben, az akaratodban, hanem mély-magadban, az elengedésben, az átadásban, önmagunk meghaladásában.

A magány szó eredete: a mag. A magányosság belül kezdődik. Ha magányosságot érzünk, először a maggal, belső magunkkal kell egyenesbe jönni. A belső mag: a bennünk élő Isten.

A bibliai történetben egy angyal is szerepel, aki időnként felkavarja a vizet. Az angyaltól azt várnánk, hogy segítsen, ehelyett kavar, sőt felkavar? Vagy ez lenne a segítség? Lehet, hogy igen. Lehet olyan helyzet, amikor az a segítség, hogy valaki jól megráz, és azt mondja, ne siránkozz tovább, ne sajnáld magad, ne másról várj útmutatást, hanem te lépj! Lehet olyan helyzet is, amikor az a segítség, ha jól összezavarodnak körülötted a dolgok, és végre kibillensz a komfortzónádból, és új megoldást keresel.

Ami nem öl meg, az épít – tartja a mondas. Egy nehéz helyzet megharcolása bennünk szunnyadó nem is sejtett erőket mozgósít. Ha a gödör mélyén érezzük magunkat, nyerjünk erőt abból a gondolatból, hogy onnan elrugaszkodva már csak jobb lehet. Ehhez az elmozduláshoz azonban kimozdulás, új nézőpont, új látásmód kell, nem lefelé, hanem felfelé. Az erőfeszítést igénylő küzdelem pszichésen építő, mert megerősít, edz. Teher alatt nő a pálma, ismerjük a népi bölcsességet. A megharcolt eredmény sokkal nagyobb örömet ad, mint ha csak az ölünkbe hullik. Aki mindent készen kap, nem kell megküzdenie semmiért, az elpuhul, nem lesz benne erő, ellenállás, nem fejlődnek ki megküzdési képességei. Persze, a nehézségek, fájdalom, veszteségek, hiányok közepette nem azt érezzük, hogy ebből majd valami jó lesz, nem is kell irreális elvárásokat támasztani önmagunkkal szemben, de utólag észre fogjuk venni.

Nincs embered? Jézus azt mondja: van. Benned, magadban, a magodban.

Dr. Kálmánchey Márta

Milyen gyorsan elszállt ez az egy év, mégis mennyi mindent magába foglalt! Nehéz is szavakba, mondatokba önteni az elmúlt egy év tapasztalatait, élményeit.

Az idei táborban az ifiseinkkel az “Életút ösvényünket” rajzoltuk le.

A csoporttagok feladata az volt, hogy lábnyomok segítségével mutassák be életük ösvényét.

Természetesen mi, ifjevezetők is részt vettünk ebben a “játékban”: lábnyomokkal mutattuk be életünk eddigi legfontosabb mérföldköveit, amelyek segítették hitbeli fejlődésünket, melyek által Istenhez kerültünk közelebb.

Életút ösvényemen ott volt egy egész papírlapot betöltő lábnyom, amelyre több mindent is felírtam a segédlelkészi évvel kapcsolatban, amit így összegeznék: “a nagyerdei gyülekezet”.

Igen, mély (láb)nyomot hagy életutamon ez az év, és maga a gyülekezet!

Mély lábnyom számomra, mert amellet, hogy nagyon sokat tanultam ez alatt az egy év alatt a lelkészi hivatás szakmai és emberi oldaláról – hogyan vihető át a teológián elsajátított elmélet a gyakorlatba

–, egy szeretetteljes közösségnek lehettem a részese, amely közösség tagjainak a szeretet nem csupán egy érzés, hanem egy életforma.

Több szolgálati területen is “kipróbálhattam magam”: óvodában, ifisek között, bibliakörön, idősek otthonában, istentiszteleten. Ezekre az alkalmakra igyekeztem lelkiismeretesen felkészülni, és ezek az alkalmak lelki felüdülések voltak számomra.

A szolgálatok mellett, a gyülekezeti alkalmak látogatásával számos dolgot tanulhattam meg ebben az évben, itt a nagyerdei gyülekezetben. Ebből egyet emelnék ki: a gyülekezet és a tagok – de egyben minden elkötelezett hívó ember – továbbfejlődéséhez, a missziói parancs betöltéséhez elengedhetetlen az Ige mérlegére tett önértékelés, melynek alapja az a látás, hogy a gyülekezet azért van, mert Istentől való felhatalmazással rendelkezik az Istenhez vezetés szolgálatában.

Ezért a gyakorlatban is megvalósuló felismerésért, és még sok másért nagy megtiszteltetés volt számomra, és nagyon örülök annak, hogy a segédlelkészi éveimet itt tölthettem.

Köszönöm a gyülekezet lelkészeinek segítőkész támogatását, a munkatársakkal családias légkörben végzett közös munkát, a gyülekezet befogadó és elfogadó szeretetét. Bízom abban, hogy az itt eltöltött év nem zárul le végleg, mert az itt kialakult kapcsolatok számomra sokat jelentenek, és remélem, hogy továbbra is megmaradnak.

Áldjon meg titeket az Úr, és őrizzen meg titeket!

Péter-Szarka Zsófia

*„Dicsérem az Urat, amíg élek, zsoltárt zengek Istenemnek,
míg csak leszek.” (Zsolt 146,2)*

Hírek

- ♦ **Úrvacsora előkészítő** alkalmak lesznek: *szeptember 1-jén, 2-án, 3-án* (csütörtök-szombat), 18 órától.
- ♦ **Úrvacsorás istentiszteletek:** *szeptember 4-én* fél 9-kor és fél 11-kor.
- ♦ **Jubileumi zenés áhítat** lesz *szeptember 4-én* délután 5 órától, melyen hálát adunk Karasszon Dezső 40 éves kántori szolgálatáért és zenés áhítat sorozatáért, aki az alkalmon organadarabbokkal szolgál.

Imádkozzunk...

- ♦ családok együtt töltött idejéért,
- ♦ szolgálók pihenéséért,
- ♦ világunk békéjéért.

Információ

Gyülekezeti honlapunk címe:

www.refnagyerdo.hu

E-mail: refnagyerdo@gmail.com

Kórházlelkészek: Kenézy Kórház – 511-777/1943; Klinika – 319-057

Európa Rádió – 94,4 MHz

Nyárfik

Szivárvány –

a Debrecen-Nagyerdei Református Egyházközség hírlevele
4032 Debrecen, Bolyai u. 25.

Felelős kiadó: Püski Lajos

Nyomda: Litográfia

24. évfolyam 8. szám

Egyházközségünk számlaszáma:

Gyülekezeti honlapunk címe:

Egyházközség hírlevele

Telefon: (52) 410-811

Tördelés: Bene Lászlóné

Készült 400 példányban

Megjelenik havonta

11738008-20012917

www.refnagyerdo.hu